

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zaslal spisy krajského soudu v Moravské Ostravě v trestní věci proti Maxu B-ovi pro zločin podvodu k vyřízení odporu obžalovaného vrchnímu zemskému soudu v Brně,

n e b o ť:

v podání provádí stěžovatel jen odpor, ač podání označuje též jako zmateční stížnost. Ježto opravný prostředek dlužno posuzovati podle jeho obsahu a účelu, nikoliv podle jeho označení, jest k vyřízení podání Maxe B-y, s nímž zmateční stížnost ve skutečnosti spojena není, podle § 427 tr. ř. příslušným sborový soud druhé stolice.

Čís. 3352.

Tisková novela (zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.).

Společným znakem všech čtyř v § 1 (3) tisk. nov. uvedených případů jest, že se činnost pachatele, by mohl býti pokládán za původce, nesla k tomu, by urážlivá zpráva byla uveřejněna v tisku; mezi uveřejněním zprávy a činností původce musí býti příčinný, jím chtěný vztah; tomu tak není, schválil-li kdo dodatečně postup (uveřejnění závadného inserátu) jiné osoby.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1928, Zm I 581/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Chebu ze dne 23. srpna 1928, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn ze soukromé obžaloby pro přečin urážky na cti podle § 488 tr. zák. a § 1 zák. ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Stížnosti se nepodařilo zvrátiti skutkové předpoklady rozsudku po stránce formální; tato zjištění jsou proto závazná i pro řízení zrušovací. Vychází-li se z nich, totiž z rozsudkového předpokladu, že všechny tři inseráty sepsal a uveřejnitel dal jen Robert J. bez vědomí svého bratra, obžalovaného, a bez předchozích rozprav s ním, a že se obžalovaný o člancích teprve po návratu z Prahy dodatečně dověděl a pak ovšem činnost bratrovu schválil, nelze stížnosti přisvědčiti, pokud již v této činnosti obžalovaného, v onom dodatečném schválení bratrova postupu, spatřuje původcovství podle § 1 odst. (3) tiskové novely. Společným znakem všech čtyř v tomto odstavci uvedených případů jest, že se činnost pachatele, by mohl býti pokládán za původce, nesla k tomu, by urážlivá zpráva byla uveřejněna v tisku; mezi uveřejněním zprávy a činností původce musí býti příčinný, jím chtěný vztah, což vše však nedopadá na sou-

zený případ, poněvadž rozsudkem zjištěná činnost obžalovaného nenesla se k tomu, by závadný inserát byl v tisku uveřejněn, nýbrž počala teprve po tom, když tento trestný čin byl dokonán a to jeho dodatečným schválením; takové dodatečné schválení nespadá však pod žádný z případů v § 1 odst. (3) tisk. novely uvedených a není tedy zmateční stížnost, pokud s hlediska čís. 9 a) § 281 tr. ř. vyslovuje opačný právní názor, odůvodněna.

Čís. 3353.

Ustanovení § 199 a) tr. zák. o trestnosti ucházení se o křivé svědectví, v němž docházejí použití povšechné zásady vyslovené v § 9 tr. zák. se zřetelem na zločin křivého svědectví, tresce i bezúspěšné působení na jinou osobu ve směru zločinném a čelí proti nebezpečí, které hrozí právnímu statku nerušeného výkonu soudnictví z toho, že se v jiné osobě vyvolává (po případě i jen sesiluje) rozhodnutí vydati před soudem křivé svědectví.

Nezáleží na tom, že v době závadného působení na svědka nebylo jisto, zda dojde ke sporu, v němž měl býti slyšen; stačí abstraktní možnost jeho svědeckého výslechu (možnost podání žaloby).

Nespadá sem, přicházela-li osoba, na niž bylo působeno, v úvahu jen jako obviněný, nikoliv jako svědek.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1928, Zm I 612/28.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 29. srpna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. Zároveň se usnesl nejvyšší soud jako soud zrušovací v zasedání neveřejném, že se podle § 362 čís. 1 tr. ř. nařizuje mimořádná obnova trestního řízení ve prospěch obžalovaného, že se za tím účelem onen rozsudek krajského soudu v České Lípě zrušuje a věc vrací tomuto soudu, by ji znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost vytýká rozsudku prvé stolice zmatečnost podle čís. 5 a čís. 9 písm. a) § 281 tr. ř. Zákonné provedení zmatečního důvodu čís. 9 písm. a) § 281 tr. ř. lze shledati v námitce, že manželka obžalovaného vyhrožovala rozvodem jen podmíněně a že nedošlo ani k řízení pro cizoložství, ani k řízení o rozvod, takže prý jest označiti závadný dopis za prostředek nezpůsobilý. Námitce nelze přisvědčiti. Ustanovení § 199 a) tr. zák. o trestnosti ucházení se o křivé svědectví, v němž docházejí použití povšechné zásady vyslovené v § 9 tr. zák. se zřetelem na zločin křivého svědectví (srovnej rozh. č. 2264 sb. n. s.), tresce i bezúspěšné působení na jinou osobu ve směru zločinném a čelí